

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudců Mgr. Patricie Adamičkové a JUDr. Jana Pavlíčka v právní věci žalobce: **Ing. J. B.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, proti žalovanému: **ASKLEPION - Lasercentrum Praha, s. r. o.**, IČ: 25068393, se sídlem Praha 2, Londýnská 160/39, zast. MUDr. Mgr. Danielem Mališem, LL.M., advokátem se sídlem Praha 2, Na Rybníčku 1329/5, o 707.600 Kč, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4. března 2014 č. j. 12 C 251/2007 - 594,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku o zastavení řízení co do částky 150.000 Kč **z r u š u j e .**

II. Ve výroku o věci samé (II.) a o nákladech řízení (III.) i o nákladech státu (IV.) se rozsudek soudu I. stupně **p o t v r z u j e .**

III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech odvolacího řízení 27.684,80 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. MUDr. Daniela Mališe, LL.M.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem ze dne 04.03.2014 soud I. stupně zastavil řízení co do částky 150.000 Kč (výrok I.), žalobu zamítl co do částky 707.600 Kč (výrok II.), dále žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení 179.951,20 Kč (výrok III.) a na nákladech státu 14.500 Kč (výrok IV.).

Žalobce se domáhal zaplacení částky 707.600 Kč na žalovaném z titulu náhrady škody na zdraví, kdy byl nucen vynaložit u žalované náklady spojené s léčením - vyšetřením a stomatologickými výkony 7.600 Kč, dále předpokládané náklady na rekonstrukci žalovaným poškozeného zubu ve výši 100.000 Kč, dále 100.000 Kč na odškodnění bolesti a 500.000 Kč na odškodnění ztížení společenského uplatnění (dále jen ZSU). Žalobce dne 21.10.2005 u žalovaného absolvoval prohlídku a rentgen zubů, při dalším termínu ošetření dne 03.11.2005 žalovaný provedl přes nesouhlas žalobce na čtvrtém zubu vpravo nahoře zákrok spočívající ve zbroušení zubu, vytáhnutí nervů a vyvrtání kanálků, kdy podle žalobce došlo k poškození zubu, ačkoliv před zákrokem tento poškozen nebyl. Na zubu podle žalobce kaz nebyl, ten byl zjištěn před zákrokem žalovaného jiným stomatologem na jiném zubu; pokud se žalobce na žalovaném domáhal odškodnění, žalovaný nereagoval. Poškozením čtvrtého zubu vpravo nahoře u žalobce došlo k uvolnění okolních zubů, po zničení zubu žalobce trpí depresemi, nespavostí a stresem. Vlastní ošetření dne 03.11.2005 bylo necitlivě, neprofesionálně a nesprávně, byla mu píchnuta injekce, byla na něho dána těžká vesta, takže se takřka nemohl hýbat, ačkoliv projevoval se zákrokem nesouhlas, obdržel přes ústa blánu tak, že již nemohl mluvit, lékař přes něho položil stolek s nástroji, zub zalepil provizorním materiálem, který vypadal, žalobce již odmítl absolvovat další ošetření, neboť se obával vytrhnutí zubu. Zub si jinde nenechal opravit, nechá si ho opravit až po skončení sporu. V důsledku špatného postupu žalovaného došlo k zásahu do psychického stavu žalobce, který musí brát léky, chodit na psychiatrii, trpí řadou potíží (včetně xxx a xxx), stav byl způsoben žalovaným, když předtím jiná stomatoložka dne 03.08.2005 žádný kaz na zubu žalobce nezjistila (resp. zjistila kaz na jiném zubu). Následně žalobce změnil částečně žalobu co do výše částky za rekonstrukci zubu a do výše ZSU tak, že při nezměněné částce 707.600 Kč požadoval náhradu škody sestávající z částky 7.600 Kč na vynaložených nákladech spojených s léčením, 30.000 Kč za rekonstrukci žalovaným poškozeného zubu, 250.000 Kč na odškodnění bolesti a 420.000 Kč na ZSU; dne 04.03.2014 byla změna žaloby připuštěna.

Soud I. stupně rozhodl za souhlasu žalovaného o částečném zpětvzetí žaloby co do částky 150.000 Kč podle § 96 o. s. ř.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Při vyšetření dne 21.10.2005 byl u něho zaznamenán stav chrupu žalobce, pořízeny rentgenové snímky, do předmětného zubu byla aplikována provizorní výplň, dne 03.11.2005 byl na uvedeném zubu zjištěn kaz zasahující do zubní dřeviny, tato byla odstraněna v lokální anestezii, zhotoven rentgenový snímek zubu a kontrolní rentgenový snímek po plnění, kdy tento postup je v souladu s moderními lékařskými postupy, ošetření proběhlo běžně vleže, s ohledem na bolestivost ošetření byla aplikována injekční anestezie, při pořizování snímku byl pacient chráněn zástěrou s límcem z olověné gumy, k použití blány došlo k izolaci pracovního pole při výkonu, kdy žalobcem popsaným zákrok nebylo možné provést bez jeho souhlasu. U jiného stomatologa, který provedl vyšetření žalobce (srpen 2005), nebyly pořízeny rentgenové snímky, nebylo tak možné diagnostikovat přítomnost mezizubních kazů. Žalobce se měl ještě dostavit následně k dokončení ošetření, k tomu se nedostavil, na jeho žádost mu žalovaný zapůjčil část zdravotní dokumentace, zejména rentgenové snímky, tu však žalobce nevrátil. Ze strany

žalovaného nedošlo k žádnému porušení právních povinností, v jehož důsledkem by byl vznik tvrzené škody žalobce; ošetření bylo provedeno lege artis.

Soud I. stupně provedl ve věci dokazování listinami (včetně znaleckého posudku MUDr. Rubeše a MUDr. Plecháče), výslechy svědků (včetně ošetřujících lékařů MUDr. D. a MUDr. B. S.), dále obsahem znaleckého posudku vypracovaného z pověření soudu znalcem MUDr. Viktorem Řeháčkem včetně jeho výslechu, a poté vzal za prokázané, že dne 03.08.2005 byl žalobce vyšetřen u stomatoložky MUDr. M. B. S., tato nepořizovala rentgenové snímky, kdy mezizubní kazy se zpravidla poznají z těchto rentgenových snímků, svědkyně a ošetřující lékařka shledala možným, aby se kaz v mezidobí u žalobce vyskytl, kaz byl zjištěn při dalším ošetření u žalovaného dne 03.11.2005, žalovaný podle závěrů znalce MUDr. Řeháčka postupoval v souladu s dostupnými poznatky lékařské vědy (lege artis), kdy standardně se provádí zákrok na pacientovi vleže, za použití zástěry s límcem při pořizování rentgenových snímků, při použití blány sloužící k udržení suchého pracovního pole, provádí se zákrok v injekční anestezii při ošetření kazu zasahujícího do zubní dřeně jejím odstraněním, kdy došlo ke zhotovení rentgenových snímků, ošetření kořenových průduchů a použití provizorní výplně. Při běžném vyšetření nemusel být skrytý kaz MUDr. B. S. dne 03.08.2005 zjištěn, když nemusel ještě žalobci způsobovat obtíže. Pokud by žalobce se zákrokem nesouhlasil, i když měl olovnatou zástěru a blánu v ústech, nebyl upoután na lůžko, instrumentační stolek položený na žalobce nebránil žalobci v pohybu a v odchodu. Ve svém znaleckém posudku (listinný důkaz) shledal MUDr. Řeháček způsob ošetření provedený žalovaným za běžný a postup lege artis, rovněž z listinných důkazů - znaleckých posudků vypracovaných z pověření žalobce - MUDr. Rubeše a MUDr. Plecháče bylo zřejmé, že zde byla možnost existence mezizubního skrytého kazu bez příznaků, zjistitelného na rentgenovém snímku, kaz nemusel být zjistitelný bez použití rentgenových snímků při ošetření MUDr. B. S. Soud I. stupně neshledal naplnění odpovědnostních předpokladů žalovaného za škodu tvrzenou žalobcem podle § 420 obč. zák., kdy ze strany žalovaného - zdravotnického zařízení nedošlo k porušení právní povinnosti, které by mělo za následek vznik škody tak, aby mezi porušením právní povinnosti a škodou byla dána příčinná souvislost, a rovněž neexistovalo zavinění na straně žalované. Vyšetření bylo provedeno za využití současných dostupných poznatků lékařské vědy (lege artis), nebyla ani zjištěna příčinná souvislost mezi tvrzeným protiprávním úkonem žalovaného a tvrzeným poškozením zdravé žalobce, kdy nestačí pouhá pravděpodobnost; k tomuto závěru soud I. stupně dospěl se zřetelem k obsahu svědeckých výpovědí i odborného znaleckého posouzení. S ohledem na vyloučení odpovědnosti žalovaného za škodu tvrzenou žalobcem tak bylo nadbytečné zkoumat výši požadované náhrady, resp. jednotlivých nároků, s tímto odůvodněním soud I. stupně žalobu zamítl a neúspěšnému žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení za právní zastoupení advokátem na odměně 144.820 Kč za 13 úkonů právní služby podle vyhl. č. 177/1996 Sb., po připočtení 13 režijních paušálů a DPH, tj. po součtu 179.951,20 Kč. Podle výsledku řízení a § 148 o. s. ř. tak neúspěšnému žalobci uložil povinnost zaplatit státu dosavadní náklady znaleckého ve výši 14.500 Kč.

Proti rozsudku podal žalobce včasné a přípustné odvolání. Namítal neúplná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení věci; navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení. S ohledem na původně uplatněnou částku 707.600 Kč, následně změněné částky požadované na bolestném, ZSU a částky za rekonstrukci zubu nemá za to, že by vzal žalobu zpět co do částky 150.000 Kč; navrhl proto zrušení výroku I. o zastavení řízení. Soudu I. stupně dále vytýkal, že opožděně rozhodoval o jeho uplatněných námitkách podjatosti na soudce Riedlbaucha, Horňáka, na znalce Řeháčka; znalce MUDr. Řeháčka pokládal za vyloučeného z podání znaleckého posudku z důvodu jeho

nesprávného přístupu k žalobci a nesplnění předpokladů pro výkon znalecké činnosti podle zák. č. 36/1967 Sb. Žalobce měl za to, že mělo dojít k přerušení řízení s ohledem na jeho návrh vyškrtnout uvedeného znalce ze seznamu znalců; dále soudu I. stupně vytýkal, že nezadal vypracování revizního znaleckého posudku a že svým postupem porušil čl. 36 Listiny základních práv a svobod, kdy nevedl zákonem předepsaným způsobem jednání a kdy nesprávně protokoloval (současně nevyhověl několikrát námitkám na opravu protokolu), kdy obsah zvukového záznamu jím pořázeného neodpovídal průběhu jednání. Rovněž byl neoprávněně vyveden justiční stráží a nebylo mu řádně poskytnuto poučení před skončením sporu, bylo tak porušeno jeho právo na projednání věci před soudem, nemohl se vyjádřit ke všem provedeným důkazům. Soud I. stupně ani nehodnotil správně provedené důkazy, obsah důkazů zkreslil a věc posoudil nesprávně po právní stránce, když nesprávně vedl výsledky znalce, postupoval neobjektivně, opakovaně žalobce poškozoval a odpíral mu jeho procesní práva. Obsáhle brojil proti obsahu znaleckého posudku MUDr. Řeháčka včetně jeho způsobilosti vykonávat znaleckou činnost a vypracovat daný znalecký posudek, když si ke konzultaci nepřibral znalce z oboru psychologie-psychiatrie. Není zejména pravdivý závěr znalce i závěr soudu, že v důsledku ošetření žalovaným nemá žalobce žádné psychické potíže, pokud se žalobce fakticky léčí na psychiatrii, užívá léky, byl nucen omezit společenský život, nemůže pracovat ani podnikat jako dříve, cítí se velmi vyčerpaný, špatně spí. Podle odvolatele došlo k lékařskému zákroku na zdravém zubu, aniž by k tomu dal souhlas, resp. s tímto nesouhlasil, podle jeho názoru jde o obdobný případ, o kterém rozhodoval Ústavní soud v rozhodnutí pod sp. zn. I. ÚS 2121/07; dále soud I. stupně rozhodl nesprávně i o částečném zpětvzetí žaloby; odvolatel se stále domáhá původní částky 707.600 Kč. S ohledem na nesprávné právní závěry proto navrhl změnu napadeného rozsudku a vyhovění žalobě, nebo jeho zrušení.

Žalovaný ve vyjádření k odvolání žalobce navrhl zrušit výrok o zastavení řízení (když podle obsahu spisu se ze strany žalobce jednalo pouze o změnu žaloby a nikoliv o zpětvzetí žaloby), a dále potvrdit napadený rozsudek v zamítavém výroku a v nákladových výrocích, neboť soud I. stupně provedl dostatečně dokazování, nezatížil řízení vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a skutkový stav řádně posoudil i po právní stránce. Podle žalovaného žalobce podstoupil lékařské ošetření dobrovolně, vyjádřil s ním minimálně konkludentní souhlas, ošetření bylo provedeno v souladu se závěry znalce Řeháčka lege artis. Znalec splňoval podmínky pro zápis do seznamu znalců i pro vypracování znaleckého posudku, a soud I. stupně správně řízení nepřerušil za účelem rozhodnutí o vyškrtnutí MUDr. Řeháčka ze seznamu znalců. Podle žalovaného soud řádně splnil poučovací povinnost, a to podle ust. § 119 o. s. ř., kdy pro své nevhodné chování musel žalobce být vyveden justiční stráží na pokyn předsedy senátu, kdy nebylo možné žalobci poskytnout potřebné poučení, když se svým přístupem vzdal účasti na jednání; ze strany žalobce se jedná o nepodložené spekulace ve vztahu k průběhu ošetřování i o obstrukce ve vztahu k rozhodnutí soudu. Žalovaný se podrobně vyjadřoval k popisu způsobu ošetření žalobce MUDr. D., který splnil podmínky pro výkon zubařského povolání podle zák. č. 95/2004 Sb., žalobce byl s ošetřením srozuměn, provedl řádně platby za lékařské výkony, objednal se na další kontrolu, následně si spekulativně záležitost rozmyslel a začal tvrdit, že výkon nepodstoupil dobrovolně, a že byl poškozen na zdraví. Z průběhu sporu i způsobu jednání žalobce se znalcem MUDr. Řeháčkem je podle žalovaného zřejmé, že užívání psychofarmak žalobcem je mimo jakoukoliv souvislost s tvrzeným zákrokem u žalovaného. Rovněž se žalovaný obecně vyjadřoval k medikaci psychofarmaky a ke způsobu ošetření žalobce lege artis MUDr. D. Soud I. stupně rozhodnutí odůvodnil i podle § 157 o. s. ř. Pokud bylo rozhodnuto o námitce podjatosti soudce Horňáka až po vydání napadeného rozsudku, nemělo toto za následek nesprávnost napadeného rozsudku, naopak soud byl veden snahou o

projednání věci bez průtahů. Ve věci samé i ve výroku o nákladech řízení navrhl napadený rozsudek potvrdit jako věcně správný.

Žalobce se ve svém doplňku k odvolání a v reakci na vyjádření žalovaného opětovně podrobně vyjadřoval k ošetření MUDr. D. a k nedostatku jeho odborné způsobilosti, k obsahu všech znaleckých posudků vypracovaných ve věci, nesouhlasil s předchozím nesprávným procesním postupem soudu I. stupně, který by měl vést ke zrušení rozhodnutí, příp. jeho změně a vyhovění návrhu. Současně u odvolacího jednání navrhl opakovat celé dokazování provedené soudem I. stupně, a to s ohledem na vady, kterými soud I. stupně zatížil řízení, zejména navrhl provedení dokazování šesti rentgenovými snímky předkládanými u odvolacího jednání (se zdůrazněním, že tyto rentgenové snímky byly žalovaným vyhotoveny v rozporu s předpisem České stomatologické komory, neboť nebyly označeny jménem a datem narození žalobce). Odkazoval i na obdobnou judikaturu soudů vyšších stupňů a jistou paralelu s případem zubaře - „řezníka ve Francii v r. 2014“.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně předcházejícího řízení podle § 212 a § 212a o. s. ř., a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobce není převážně opodstatněné.

Odvolací soud nedoplňoval dokazování podle § 213 o. s. ř., neboť dosavadní obsah spisu poskytuje spolehlivý podklad pro skutkové i právní závěry, ke kterým dospěl soud I. stupně. Ke změně skutkových zjištění nedošlo ani v průběhu odvolacího řízení; další doplnění dokazování odvolacím soudem se jeví jako nadbytečné a neúčelné (včetně provedení důkazu rentgenovými snímky chrupu žalobce předkládanými u odvolacího jednání). Stejně tak jsou zcela nepřipadné odkazy žalobce v jeho doplňku k odvolání na případ zubaře - „řezníka ve Francii z roku 2014“ - stejně tak jsou nepřiléhavé odkazy žalobce na jím blíže specifikovanou judikaturu Nejvyššího soudu i Ústavního soudu, neboť se jedná o zcela skutkově i právně odlišné situace s jiným předmětem řízení. Ze všech těchto důvodů odvolací soud dokazování nedoplňoval a dospěl k závěru, že soud I. stupně provedl dokazování v dostatečném rozsahu, veškeré provedené důkazy hodnotil podle ust. § 132 a § 157 o. s. ř., dospěl i ke správným skutkovým zjištěním, a poté i ke správným právním závěrům. Žalobce měl dostatečnou možnost vyjádřit se ústně i písemně ke všem provedeným důkazům a využít veškerých procesních institutů k prokázání svých skutkových tvrzení. Žalobce opakovaným uplatňováním bezdůvodné námitky podjatosti (soudců i znalce) opakovaně řízení prodlužoval, když naopak v postupu soudu I. stupně, jeho vedení řízení i protokolace lze spatřovat soulad s jednacím řádem i s občanským soudním řádem. Rovněž je neopodstatněná odvolací námitka žalobce, že mu nebylo poskytnuto řádné poučení soudem; nelze opomenout nevhodné chování žalobce u jednání soudu I. stupně, které vedlo k použití institutu vykázání žalobce z jednacích síně za asistence justiční stráže. Žalobce se sám tak vzdal svým jednáním možnosti účastnit se na jednom jednání, nemohlo se mu tak dostat poučení soudem, které lze poskytnout pouze přítomnému účastníkovi.

Nesprávný byl pouze postup soudu I. stupně, pokud řízení zastavil výrokem I. co do částky 150.000 Kč. Z dosavadního obsahu spisu nevyplývá, že by žalobce vzal žalobu zpět co do této částky, a že soud by měl proto řízení zastavovat podle § 96 o. s. ř. Původně se žalobce domáhal na žalovaném částky 707.600 Kč (z toho 7.600 Kč náklady vynaložené na léčení, 100.000 Kč za rekonstrukci poškozeného zubu, 100.000 Kč na bolestném a 500.000 Kč na ZSU), následně žalobu změnil pouze ohledně výše jednotlivých složek tvrzeného nároku na náhradu škody (7.600 Kč za ošetření zubu, 30.000 Kč za rekonstrukci

zubu, 250.000 Kč na bolestném a 420.000 Kč na ZSU); jednalo se tak pouze o změnu žaloby, kterou ostatně soud I. stupně správně podle § 95 o. s. ř. připustil.

O zastavení řízení výrokem I. soud I. stupně rozhodl nesprávně, odvolací soud jej proto podle § 219a odst. 1 písm. a), písm. b) o. s. ř. zrušil.

Pokud se jedná o rozhodnutí ve věci samé, odvolací soud shledal rozhodnutí věcně správným, a proto jej podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

Jak již bylo shora uvedeno, soud I. stupně provedl pečlivé a podrobné dokazování se zaměřením na zjištění všech odpovědnostních předpokladů žalovaného za škodu, svá skutková zjištění posoudil správně i po právní stránce, pokud dospěl k závěru, že nebyly naplněny tyto odpovědnostní předpoklady podle § 420 obč. zák. (ve znění účinném do 31.12.2013). Je nutné zdůraznit, že soud I. stupně správně vycházel ze závěrů znalce MUDr. Řeháčka, který splňoval podmínky pro zápis znalce v obvodu Krajského soudu v Praze podle zák. č. 36/1967 Sb.; i pro případ, že by se vyskytla naléhavá potřeba vypracovat znalecký posudek osobou disponující odbornými znalostmi a způsobilou takový posudek poskytnout, je možné tuto osobu ustanovit ad hoc k vypracování znaleckého posudku podle § 24 zák. č. 36/1967 Sb. Opakované námitky žalobce ve vztahu k nezpůsobilosti znalce a návrhu na přerušování řízení do rozhodnutí o návrhu žalobce na vyškrtnutí znalce ze seznamu znalců tak byly pouze účelové; i ostatní soudem I. stupně provedené důkazy korespondují s právními závěry soudu I. stupně, když správně neshledal naplnění odpovědnostních i předpokladů žalovaného za škodu. Pro stručnost lze proto odkázat na výstižné odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně ve vztahu k průběhu ošetření MUDr. S., MUDr. D., i k závěrům vyplývajícím ze znaleckého posudku MUDr. Řeháčka. Rovněž jsou nesprávná tvrzení žalobce v odvolání, že došlo k opakovanému porušení jeho práva na veřejné projednání věci nestranným soudem a nerespektování rovnosti procesních stran, a tím i porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 a čl. 38 Listiny základních práv a svobod; v tomto směru se jedná pouze o účelová tvrzení žalobce ve snaze dosáhnout pro něho příznivého rozhodnutí opakovaným zneužíváním všech procesních institutů v průběhu tohoto řízení, když žalobci byl poskytnut dostatečný prostor k prokázání jeho tvrzení a k vyjádření se k provedeným důkazům. Odvolací soud neshledal v postupu soudu I. stupně žádné vady, které by mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

V závislosti na rozhodnutí ve věci samé soud I. stupně rozhodl správně i o povinnosti neúspěšného žalobce zaplatit úspěšnému žalovanému účelně vynaložené náklady řízení před soudem I. stupně ve výši 179.951,20 Kč, tyto náklady soud I. stupně správně vypočetl (lze proto odkázat na způsob výpočtu soudem I. stupně). Žalobce netvrdil a neprokázal žádné skutečnosti, které by mohly vést ke změně výroku o nákladech řízení a odůvodňovaly jiný postup než podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.

Soud I. stupně správně rozhodl podle výsledku tohoto řízení i o povinnosti žalobce zaplatit dosavadní náklady státem zálohového znalečného ve výši 14.500 Kč; i v tomto výroku byl rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrzen a lze pro stručnost odkázat na správný výpočet soudu I. stupně.

Žalobce byl procesně neúspěšný v odvolacím řízení, je proto povinen podle § 211 a § 142 odst. 1 o. s. ř. zaplatit náhradu účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení úspěšnému žalovanému. Náklady odvolacího řízení tvoří odměna za dva úkony právní pomoci advokátem (při tarifní hodnotě 707.600 Kč) 11.140 Kč za jeden úkon právní pomoci,

dvakrát paušální náhradu hotových výdajů po 300 Kč (tj. 22.880 Kč), 21 % DPH z této částky ve výši 4.804,80 Kč, tj. celkem 27.684,80 Kč. Odvolací soud nepřiznal úspěšnému žalovanému náhradu nákladů za předchozí odvolací jednání dne 19.11.2014, tj. odměnu za jeden úkon právní pomoci a jednu paušální náhradu hotových výdajů, neboť žalovaný své obsáhlé 23 stránkové vyjádření k věci předložil odvolacímu soudu tak, že jej nebylo možné řádně doručit žalobci a zajistit mu lhůtu pro přípravu na toto odvolací jednání; procesním postupem žalovaného tak bylo zmařeno toto odvolací jednání (za situace, kdy se účastníci dostavili k nařízenému odvolacímu jednání a žalobce požádal o odročení jednání z důvodu nedostatečné lhůty pro reakci na obsáhlé vyjádření žalovaného). Náklady odvolacího řízení (při dvou úkonech právní pomoci, dvou paušálech a DPH) v částce 27.684,80 Kč je povinen neúspěšný žalobce zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce v obecné pariční třídní lhůtě.

P o u ě n í : Za podmínek uvedených v ust. § 237 o. s. ř. **I z e** podat proti tomuto rozsudku dovolání, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

V Praze dne 11. února 2015

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Naděžda Balcarová